

Astăzi, Miercuri, 5 Oct., 2022

Sf. Mc. Haritina; †) Sf. Cuv. Daniil și Misail de la Mănăstirea Turnu

Filipeni 2

24 Sunt însă încredințat în Domnul că eu însumi voi veni în curând.

25 Am socotit că-i de trebuință să vi-l trimit pe Epafrodit, fratele meu și împreună-cu-mine-lucrător și împreună-cu-mine-luptător¹, dar și trimisul vostru și slujitorul trebuințelor mele,

26 de vreme ce vă dorea pe toți și era neliniștit, fiindcă ați auzit că a fost bolnav.

27 Și'ntr'adevăr a fost bolnav aproape de moarte; dar Dumnezeu a avut milă de el – și nu numai de el, ci și de mine, ca să nu am întristare peste'ntristare.

28 Așadar, mă grăbesc să vi-l trimit îndărăt², pentru ca voi, văzându-l, din nou să vă bucurați, iar eu să fiu mai puțin întristat.

¹Literal: comiliton; camarad de arme. Misiunea creștină e deseori văzută de Pavel ca o permanentă campanie militară, din care-și extrage și limbajul (vezi în special Ef 6, 13-17).

²Textual: l-am trimis mai degrabă. Trecutul verbului devansează momentul sosirii în Filipi a lui Epafrodit, purtătorul epistolei.

29 Primiți-l dar întru Domnul cu toată bucuria; și pe cei ca el întru cinstire să-i aveți,

30 fiindcă de dragul lucrării lui Hristos a fost el până aproape de moarte, punându-și viața în primejdie ca să'mplinească lipsa voastră în a mă sluji pe mine.

Luca 6

46 Și de ce Mă chemați: Doamne, Doamne!, și nu faceți ce vă spun?

47 Tot cel ce vine la Mine și aude cuvintele Mele și le face³, vă voi arăta cu cine se aseamănă:

48 Este asemenea omului care, zidindu-și o casă, a săpat, a adâncit și i-a pus temelia pe piatră; și venind apele mari, puhoiul a izbit în casa aceea, dar n'a putut s'o clintească, fiindcă era bine zidită pe piatră.

49 Iar cel ce aude dar nu face, asemenea este omului care și-a zidit casa pe pământ fără temelie; și puhoiul a izbit-o și ea de'ndată a căzut; și mare a fost pră-

³Le îndeplinește; le pune în practică.

bușirea casei aceleia”.

Luca 7

¹ După ce Și-a sfârșit toate cuvintele în auzul poporului, a intrat în Capernaum.⁴

Tâlcuire

„Pentru ce Mă che-
mați: Doamne!
Doamne! și nu fa-
ceți ce vă spun?”
Pentru ce îl nu-
mesc oamenii pe
Hristos Domn, dar
nu fac voia Domnu-
lui, adică de ce nu recunosc prin
fapte stăpânirea Lui? Pentru
că-L numesc Domn doar cu lim-
ba, nu și cu inima. Dacă inima
ar rosti: „Doamne, Tu ești Dom-
nul meu”, ar fi gata pe deplin să
se supună Celui pe care-L mă-
turisește Domn; dar întrucât nu
se întâmplă așa, faptele se îm-
potrivesc vorbelor, căci ele sunt
întotdeauna pe măsura inimii.
Dar cum, nu trebuie să strigăm:
„Doamne! Doamne!”? Nu, nu-i
vorba de asta. Trebuie să adaugi
la cuvântul din afară și cuvân-
tul lăuntric - simțirea și starea

inimii. Șezi și cugetă la Domnul
și la tine însuși: cine e Domnul
și cine ești tu; ce a făcut și face
Domnul pentru tine, pentru ce
trăiești și unde vei ajunge după
moarte... Vei ajunge îndată la în-
credințarea că n-ai altceva de fă-
cut decât să împlinești voia Dom-
nului în întregime, neabătut;
pentru noi altă cale nu-i. Această
încredințare te va face să fii gata
a împlini cu fapta ceea ce rostești
cu cuvântul. Astfel vei ajunge să
simți nevoia ajutorului de sus,
iar de aici ia naștere rugăciunea:
„Doamne, Doamne! Ajută-mă și
dăruiește-mi puterea de a umbla
întru voia Ta”. Și strigarea ta că-
tre Domnul va fi plăcută înaintea
Lui.⁵

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosi-
tă după *Septuaginta*, redactată și ad-
notată de Mitropolit Bartolomeu Vale-
riu Anania

⁵ Sfântul Teofan Zăvoratul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an*.